

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1182/2017
08.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Сава Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из села ..., чији је пуномоћник Милорад Бекчић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, чинидбе и укидање службености и по противтужби туженог-противтужиоца ВВ из ..., против тужилаца-противтужених АА и ББ, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1765/15 од 21.12.2016. године, у седници одржаној 08.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1765/15 од 21.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1765/15 од 21.12.2016. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Крушевцу П 1377/13 од 13.08.2014. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да им преда у државину кп.бр. ..., пашњак V класе површине 3,11 ари и кп.бр. ..., двориште пов. 2,31 ари, обе у КО ..., као и да са кп.бр. ... уклони пољски WC димензија 1x1 м, септичку јаму димензија 2x2 м, бетонску стазу која води од куће тужилаца на кп.бр. ... КО ... до WC на кп.бр. ... целом дужином као и бетонску ограду дужине 17,5 м постојећој на граници између кп.бр. ... и кп.бр. ... КО Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се укине право службености пролаза колима и пешице туженом преко кп.бр. ... и кп.бр. ..., обе у КО ..., који пут води од сеоског асфалтног пута југоисточним делом ове парцеле, правцем североисток-југозапад у ширини од 3м ради доласка до кп.бр. ... КО ..., те да се забрани туженом и члановима његовог домаћинства пролаз колима и пешице

означеним правцем. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да је власник кп.бр. ..., пашњак V класе површине 3,11 ари и кп.бр. ... двориште пов. 2,31 ари, обе у КО ..., те да су тужиоци дужни да признају и трпе да се ово право упише у јавним књигама код надлежне Службе за катастар непокретности. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове спора у износу од 252.700,00 динара.

Против става трећег изреке правноснажне пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. овог закона, па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из става 1. овог члана, јер другостепени суд није неправилно применио коју одредбу овог закона што је могло утицати на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, кп.бр. ... КО ... налази се у државини туженог (на којој се налази његов стамбени објекат), као и кп.бр. ... КО ..., која се налази са северозападне стране кп.бр. ... и кп.бр. ... КО ..., која се налази са североисточне стране кп.бр. Тужилац АА налази у државини кп.бр. ... КО ..., која се налази са североисточне стране кп.бр. ... и ... КО Фактичку међу између парцеле тужиоца и туженог чини бетонска ограда од бетонских табли дужине око 15м, у чијем саставу се налазе велика и мала капија, а поред ограде је висока обала обрасла багретом која се простире према западу дужине око 10м, да би се након тога правац преломио према западу у дужини од око 15м. Од велике и мале капије полазе две бетонске стазе према стамбеном објекту туженог ширине око 60цм, дужине око 13м. У доњем делу парцеле према потоку налази се зидани WC туженог, а простор од бетонске ограде до WC-а је бетонизиран и дужине око 1,5м, на ком простору се налази септичка јама. Од пољског WC постоји такође бетонска стаза до објекта туженог. Ивицом парцеле туженог према источној страни, односно испод обале и поред бетонске ограде налази се бетонски канал дужине 20цм и ширине 40цм. Парцела туженог ограда је према потоку бетонском оградом у дужини око 14м, те се након тога налази метална капија велика и мала ширине око 4м. Од ове капије преко потока налази се бетонска ћуприја ширине 3м, а потом блага стрмина која 10 до 15%, а потом се излази на јавни пут. Преко овог дела парцеле постоји стаза која нема обележје пута. Тужени за долазак до своје парцеле користи пролаз-пут поред потока који је ширине око 3м, делимично обрастао травом а делимично насут песком, којим се долази до велике и мале капије туженог у дужини око 14-15м. Парцеле странака су по култури кућни плацеви. Парцела тужиоца је запуштена, обрасла багретом и осталим шибљем, док се на парцели туженог налази велика стамбена зграда и помоћни објекат. На спорном делу, који држи тужени на удаљености од бетонске ограде око 2м, а од потока на удаљености од око 8м, налази се бетон ширине 30цм x 1м, за који тужени тврди да је праг старе куће.

Вештачењем од стране вештака саобраћајне струке утврђено је да се као алтернатива спорном путу, који користи тужени, налази мост наспрам дворишта туженог. Вештак констатује да је мост бетонске конструкције, ширине газећег слоја 2,5м, с тим што се даље према капији дворишта прилази ширини до 4м. Даље према сеоском путу од мостића пут се пружа укосом и под нагибом ка мостићу и ка потоку уз брдо. Подужни нагиб пута од мостића до сеоског пута је 25%. Овај прилаз може да служи за пролаз путничких возила и трактора само кад је суво време и нема снежних наноса. Теретна возила која су ширине 2,5м, којима се обично превози грађевински материјал, натоварен, по процени вештака не могу безбедно да улазе у двориште преко овог мостића. Други прилаз који користи тужена страна скоро да је потпуно хоризонталан и може се користити за сва возила током целе године. Вештак је закључио да прилаз дворишту туженог преко мостића није адекватна замена за прилаз преко кп.бр. ... и кп.бр.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се укине туженом право службености пролаза колима и пешице преко спорних парцела.

Одредбом члана 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да власник послужног добра може захтевати да престане право стварне службености када она постане непотребна за коришћење повласног добра или када престану други разлози због кога је она заснована, а одредбом члана 50. став 1. истог закона да се стварна службеност врши на начин којим се најмање оптерећује послужно добро, тј. у складу са начелом рестрикције службености.

За одлуку у овом спору немају значаја наводи ревизије који се односе на начина стицања права службености, већ је битно да ли на лицу места постоје околности које искључују потребу коришћења наведених парцела тужиоца, као послужних, за коришћење повласне парцеле. Тужиоци свој тужбени захтев заснивају на чињеници да тужени ради прилаза својој кп.бр. ... (двориште) и стамбеном објекту на истој парцели, имају могућности да користе прилаз од општинског пута који носи ознаку кп.бр. ... и налази се источно од повласне парцеле туженог, па путем који иде правцем исток-запад до улазне капије у двориште тужиоца, с тим да се користи и мост преко потока који иде са источне стране тужиоцеве парцеле. Тужени оспорава значај наведених чињеница, истичући да нису испуњени услови за укидање службености, посебно из разлога што не постоји у току целе године сигурност пролаза и прелаза преко моста на поменутом потоку.

Правилан је закључак другостепеног суда да се приликом одлучивања о захтеву за укидање права службености не мора у потпуности обезбедити адекватна замена за прилаз повласном добру, али да та разлика може да буде само у толерантним границама. Како је на основу налаза и мишљења вештака саобраћајне струке утврђено да пут преко наведеног мостића и потока не представља адекватну замену за путну трасу преко послужних парцела тужилаца, јер је у дужем временском периоду у току године (зимски период) знатно отежано и небезбедно кретање преко мостића, посебно већим теретним возилима, тако да још увек постоји потреба за коришћењем службеног пута преко послужних

парцела тужилаца, правилно је одбијен тужбени захтев тужилаца за укидање права службености наведеном трасом.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић